

som jeg erkjender slet ikke bethyder noget ligeoverfor Forslaget, hvis ikke netop det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds var optraadt med saa stor Sikkerhed ved at omtale dette Punkt. Hvad jeg derimod troer hører til Sagen, er Spørgsmaalet, om Affkaffelsen af Bægterinstitutionen med Nødvendighed hører til den Politireform, som skal gjennemføres i Kjøbenhavn; om denne Politireform, dersom denne Affkaffelse ikke finder Sted, kommer til at mangle en væsentlig Deel eller bliver ude af Stand til at opfylde det Niemed, hvori den er paabegyndt, det er det Spørgsmaal, som jeg troer er Hovedspørgsmaalet, og det er det Spørgsmaal, som jeg troer, at enhver Mand i Kjøbenhavn ligesaa godt kan bedømme, som de Kjøbenhavnske Rigsdagsmænd og som de Kjøbenhavnske Borgerepræsentanter. Jeg vil nu bede det ærede Thing erindre, hvad der er oplyst i det Lovforslag, som i forrige Session blev forelagt her i Salen om Kjøbenhavns Politivæsen. Dette Lovforslag gik ingenlunde ud fra den Grundtanke, at Patrouilleringsystemet var det, som skulde indføres, og at Indførelsen af Patrouilleringsystemet var det, der havde fremkaldt Tanken om Politireformen; nei, det var Politivæsenets Mangler i det Hele, der havde fremkaldt Tanken om en Reform, det var Bevidstheden hos Politiets eget Personale om, at den Lovgivning, der gjaldt for Politiet, var forældet; at den Fremgangsmaade, som Politiet ofte viste ligeoverfor Befolkningen, henhørte til Absolutismens Tider; at man trængte til en Forandring overeensstemmende med konstitutionelle Grundsætninger. De, der have fulgt Forhandlingerne i Kommunalbestyrelsen, ville vide, at et Hovedpunkt i disse Forhandlinger var, hvorledes man skulde forholde sig med Politidirektørens Protokol, hvor man skulde gjøre af de Sager, der hvert Aar behandles der, og det var angaaende dette ene Punkt, at man skabte det Lovforslag angaaende Politisagers Behandling, der i forrige Session blev vedtaget her i Folkethinget, og som nu igjen ligger for efterat have passeret Landstinget. Det var det ene af Hovedpunkterne; det andet var at omforme det eksekutive Politi overensstemmende med konstitutionelle Grundsætninger, at faae Regler for, hvor-

ledes Politiet skulde stille sig og handle ligeoverfor Befolkningen; at faae Regler, der vænnede Politiet af med Stoffens Brug; at faae Regler for, hvorledes Politiet skulde forholde sig ved Anholdelsen af Personer, eller naar det vilde anstille Hunsundersøgelser. Alle disse Punkter vare fremkaldte ved Grundloven; man saavne Bestemmelser derom, og der gik ingen Uge hen, uden at de Mænd, som have med Sagsførelse og deslige Forretninger her i Byen at gjøre, modtog Klager over den Strid og Disharmoni, der var imellem Grundlovens Bestemmelser og den Maade, hvorpaa Kjøbenhavns Politi gik frem; thi denne Fremgangsmaade kunde vel være human, men den var vilkaarlig, fordi den ikke var lovbunden, og netop af denne Grund stødte den an imod Folks sunde Sands. Det var disse Spørgsmaal, der laae for til Reform, da Talen var om en Omordning af Kjøbenhavns Politi; men det var ingenlunde Hovedsagen, at faae indført et Patrouilleringsystem af Politiets Betjente Nat og Dag; og naar man stiller Sagen saaledes, saa siger jeg, at man gjør sig skyldig i et Brud paa den historiske Sandhed, hvad denne Sag angaaer. Jeg skal ikke opholde det ærede Thing længere, men kun kalde tilbage, hvad jeg har fundet bestyrket i den ærede Ordførers Udtalelse, nemlig, at der ingen Exempler er fra Udlandet, som kunne lokke os til at indføre det saa meget yndede Natpatrouillerings-System. Det er denne Indrømmelse fra hans Side, der, om den end ikke blev sagt med skjære Ord, dog var tydelig nok, som jeg tager til Indtægt, og som bestyrker mig i min Fastholden ved Mindretallets Forslag. Jeg er nemlig overbevist om, at dersom der fra Udlandet kunde heites Exempler paa, at Patrouilleringsystemet var gjennemført med Held, saa vilde den ærede Ordfører, der ved Reiser har gjort sig bekendt med Indretningen af Politiet i flere Lande, og som efter sin Stilling har saa let ved at komme i Besiddelse af Oplysninger derom, vistnok have forelagt os saadanne Exempler til Styrke for det Forslag, han foresætter, og med Hensyn til hvilket han efter min Mening endnu er Beviset skyldig for, at det er det Rigtige. Den ærede Ordfører har ikke engang henviist os til de mere bekendte Hovedstæder i Europa,